

[Arbejdsministeren]

lægge vores dagpengereform, sådan at der skulle gælde særlige forhold for de fødende og de syge i forhold til de arbejdsløse, at man altså ville opgive den store fordel, der ligger i, at vi har et ensartet system inden for de forskellige grupper af dagpenge. Det var i hvert fald en klar oplysning.

Så skal jeg endelig til hr. Johan Philipsen, der efterlyste det bedre grundlag i statistisk henseende for at diskutere arbejdsmarkedets politik, som den nye statistik fra Danmarks Statistik skulle give mulighed for, sige, at den nu er kommet, den blev offentliggjort i forårs. Jeg vil godt nævne et par af hovedtallene i den, fordi det har bred interesse. Det viser nemlig for det første, at ledigheden, og det er kun de tre første uger i januar 1979, man har i den mere gennemgående analyse, er faldet fra gennemsnitlig 226.000 i den første uge til under 200.000 i den anden, i den tredje uge altså nede omkring 197.000, men at antallet af berørte personer i de 3 uger er langt større end de 200.000, nemlig at i alt 313.000 personer under en eller anden form har fået udbetalt dagpenge i de 3 uger, men at den gruppe, som har været arbejdsløs i hele 3 ugers perioden, er betydelig lavere; det er 121.000 mennesker. Det er bare nogle grove tal for den analyse, vi nu har, men de viser vel, hvor megen næring til en konstruktiv og saglig debat omkring bekæmpelsen af arbejdsløsheden og vores arbejdsmarkedspolitik, vi har fået i den nye statistik. Jeg håber, at man i partierne og i folketinget og i folketingets arbejdsmarkedsudvalg vil forske i denne nye statistik, så vi kan få en mere relevant debat.

(Kort bemærkning).

Freddy Madsen (DKP):

Jeg synes, at arbejdsministeren her fremsetter en så urigtig påstand, at for god ordens skyld bør tingene stilles på plads. Arbejdsministeren sagde, at der på Arbejdernes Fællesorganisations møde i Århus i mandags blev vedtaget en udtalelse af det nævnte indhold. Det er fuldstændig korrekt, men så burde han i sandhedens interesse også have nævnt, at der blev stillet ændringsforslag om, at netop det afsnit, som han citerede, skulle udgå. Ved afstemningen blev det forkastet med – jeg husker ikke stemmetallet helt præcis – omkring 130 stemmer mod nogle og

firs. Derfor synes jeg, det er en grov vildledning af folketinget at stå her og sige, at Arbejdernes Fællesorganisation vedtog denne udtalelse, på trods af at der er forskellige politiske opfattelser. Faktisk burde man have sagt, at der var et ret så stort mindretal, der ikke var indforstået.

Nauerby (FP):

Jeg må stadig konstatere, at arbejdsministeren ikke har sat sig ind i fremskridtspartiets politik. Det er jo sådan, at de ændringsforslag til finansloven om nedsættelser af dagpengene, vi har foreslået, var koblet sammen med nogle væsentlige skattenedsættelser, så nettoprovenuet faktisk blev det samme.

Jørgen Jensen (DKP):

Jeg vil gerne sige til fru Grethe Fenger Møller, at selv om hendes tonefald og formulering var pæn og afbalanceret, var de påstande, hun fremførte om de ledige, i virkeligheden både urigtige, umenneskelige og kyniske, hvad jeg dog ikke tror var tilsigtet. Der blev sagt, at den, der havde været arbejdsløs i 3 måneder, ophørte med at være aktiv. Ja men hvad sker der med mennesker, når de har gået arbejdsløse en periode? Der sker det, at de for overhovedet at overleve må tilpasse sig den situation, de befinder sig i, og det gælder på mange områder, både når det drejer sig om børnepasning, de økonomiske forhold osv. At sige at deres situation skulle blive afhjulpel ved, at man nedsætter deres understøttelse, er for mig at se en kynisk og umenneskelig tanke.

Så er der et andet spørgsmål, nemlig at vi ikke skulle have råd til det, fordi den dagpengeordning, vi har nu, er blevet skabt, mens landet var rigere. Det lyder godt, men der er bare det, at produktiviteten er steget også under krisen; vi er ikke blevet fattigere, men vi fordeler det elendigt. Lad mig lige nævne nogle tal for, hvordan situationen var i 1977. Det, der hedder løn og pensioner, altså løn til ansatte ved fremstillingsvirksomhederne, løn til offentligt ansatte, pensioner og understøttelse, var i alt på 140 mia kr., medens bruttooverskuddet i fremstillingsvirksomheder, bruttooverskuddet ved anden privat virksomhed og den indkomst, der stammer fra renter ved at udlåne penge, var på 251 mia kr. Der var altså 110 mia kr. mere i